

1762.

1. Heminga, Siegfried Caeso, ab: De sufficientia sectionis vulnerato vivente.
2. Heminga, Siegfried Caeso, ab, fac. jur. decanus: ad dissertationem suam: De sufficientia sectionis vulnerato vivente, quam . . . Johannes Tridorsius Wunderlich . . . ventilabit, innotat jurisconsultus: de poena lethaliter vulnerantis, et de poena huius vulneratum illum interficientis disserit.

1763.

1. Heminga, Siegfried Caeso: De eo, quod iustum est circa remotionem rationum decidendi ab actis in casu transmissionis actorum.
2. Baehner, Augustinus, sc: De debito, ex mercibus venditis residuo, per novationem in mutuum gratum immutato, jure praestationis ex jure subsecuti arguente

1764.

1. Heminga, Siegfried Casar, ab: Num praescriptio sit
juris naturalis vel gentium, nec ne, sed mere civilis? 3.
2. Breitsprecher, Franc. Phil: De origine evocationis neces-
sarii ac progressu usque ad tempora Justiniani. 1.
3. Koelpru, Alexander Bernhard: De deo ex formatione
ossium cognoscendo. 1.

1765.

Frederici Christ. Conrad. W. Thelumi: De donationibus vera
legis: ~~natae scripturae~~ si a sponso 16. C.: De donationibus
ante nuptias in sole, interpretatione atque usu
practico, maxime in foris Romano. Gemmae. 3.

1766

1. Heminga, Siegfried Casar, ab: De revocatione erroris
ab avvocato committi
2. Inen, Samuel Christoph, vor: Lectiones suas academicas
mensures indicit atque simul: De revocatione contractus

locutionis et conductionis dixerit.

3. Schlichtkrull, Christ-Nic: De obligatione debitoris solutionem promittentis in moneta tempore solutionis recepta, praesertim suborta mutatione monetae.
1767.

1. Heminga, Siegfried Caes., ab: De eo, quod iustum est circa legata ad pios causas.

2. Ahlwardt, Petrus: De nexu inter theologiam naturalem et revelatam.

3. Ahlwardt, Petrus: De nexu philologiae cum philosophia.

4. Federici, Christ. Conradus Wilhelmus: De magistratu caute in decernendis poenis arbitrarie procedente
1768.

1. Heminga, Siegf. Caes.: De divorcio et repudio ob furorem cogroscentis.

2. Balduinus, Augustinus, de: De successione ab intestato ex jure Lubecensi.
3. Becker, Hermannus: De actione hypothecaria legis in l. 1. C. Comm. de legal. contra coheredes competente non ipso jure divisa.
4. Beckerus, Hermannus: De jure de non evocando.
5. Becker, Hermannus: Fac. juris Decimus: Dissertationum inang: De jure de non evocando, ab Johanne Rudolpho Becker . . . pro summis in utroque jure honoribus . . . experientis . . . examini subiectendam . . . indicat, et ad eam invitat, praemissis vicem pro professorio: quo meditationes quaedam: de privilegio de non evocando civitatum municipalium coram indele intus fieri debet exponit.

1768.

6. Becker, Hermannus: *De differentiis quaedam inter spolia et alias refectionum species...*

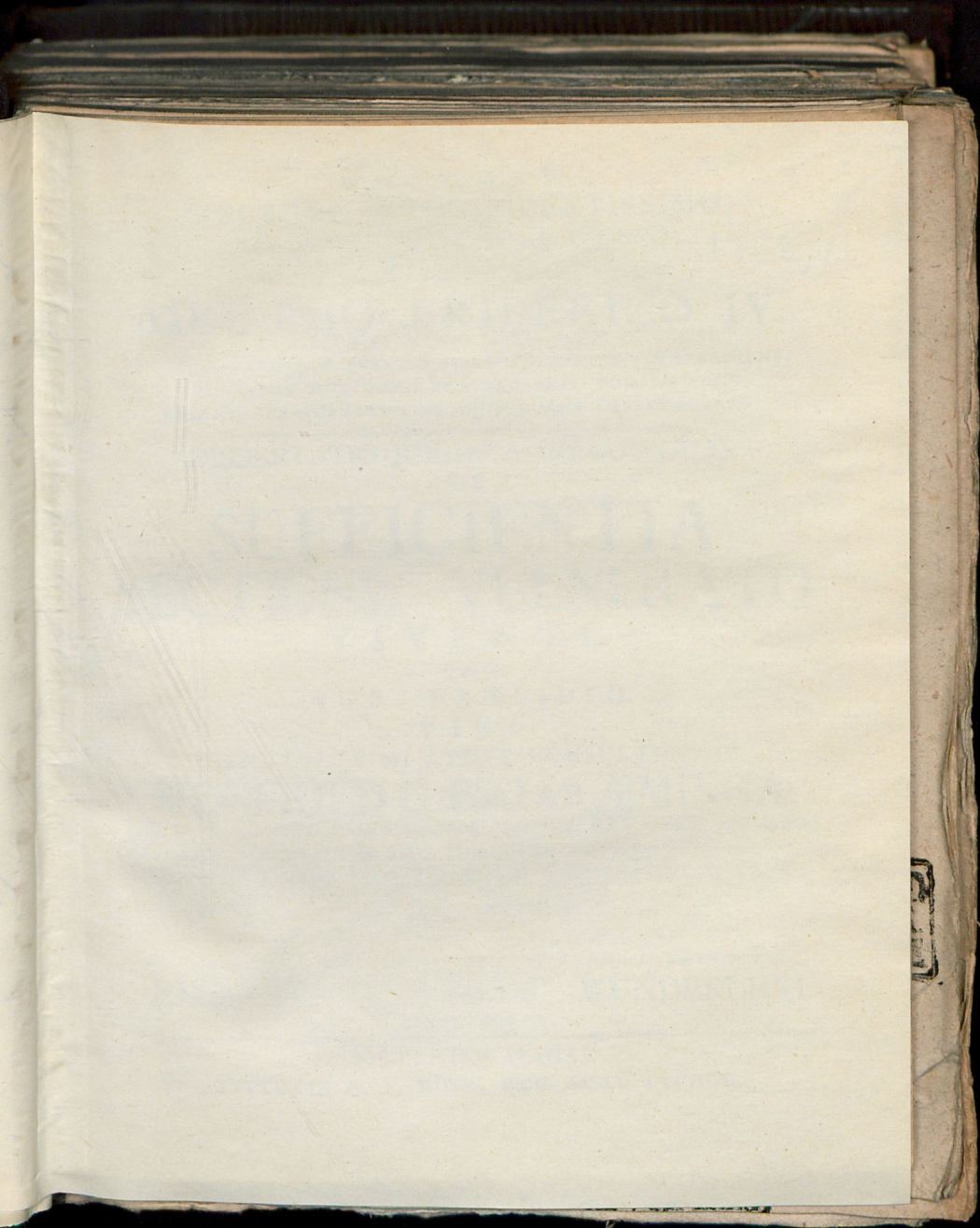
7. Becker, Hermannus, *Fis. juris* Decanus: *ad Dissertationem inang., differentias quaedam inter spolia et alias refectionum species sistentem, quam... Hermannus Fridericus Beckmann... pro summis in utroque jure honoribus... capereendis... ventilabit, invitabit: insimulque quaestionem, an et quatenus colonus remedium spolia competere possit, exponit.*

1769.

Mährbeck, Joannes Christophorus: *De prudentia principis circa foedera.*

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Bra. 21. num. 17.

DISSERTATIO JURIDICA
DE

1763, 1

3/

EO QVOD JUSTUM EST
CIRCA REMOTIONEM
RATIONUM DECIDENDI AB
ACTIS IN CASU TRANS-
MISSIONIS ACTORUM

484.

QVAM

JUSSU ATQVE AUCTORITATE
ILLUSTRIS JURISCONSULTORUM ORDINIS

IN ACADEMIA GRYPHICA

BRABEUTA ATQVE PROMOTORE

VIRO GENEROSISSIMO ATQVE CONSULTISSIMO

SIEGFRIED CÆSO AB ÆMINGA

J. U. D. ET PROF. REG. CONSISTORII DIRECTORE GRAVISSIMO,
FAC. JUR. SENIORE ET P. T. DECANO SPECTATISSIMO

PRO

JURIS UTRIVSQUE LICENTIATI JURIBUS

ATQVE PRIVILEGIIS RITE CAPESSENDIS

D. III AUGUST. M D C C L X I I I.

ERUDITORUM CENSURÆ SUBMITTIT

ARNOLD THORSPECKEN

BREMENSIS.

GRYPHISWALDIÆ LITTERIS RÜSENIANIS.

DISSERTATIO JURIDICA

DE

HO QVOD IUSTITIA

CIRCA REMOTIONEM

RATIONUM RECIDENDI AB

ACTIS IN CASU TRANS-

MISSIONIS ACTORUM

JUSSU AUCTORITATE

ILLIUS JURIS CONSULTORUM ORDINIS

SEBASTIA AUCTORITATE

ALIO GENTORISINIO & COEPPERSINIO

SECTERED CASU AB ALIENIS

J. D. B. H. HONORIS CONSULET DIGNITATE DACTIS

PRO

ILLIS TURIBUS LICENTIAI JURIBUS

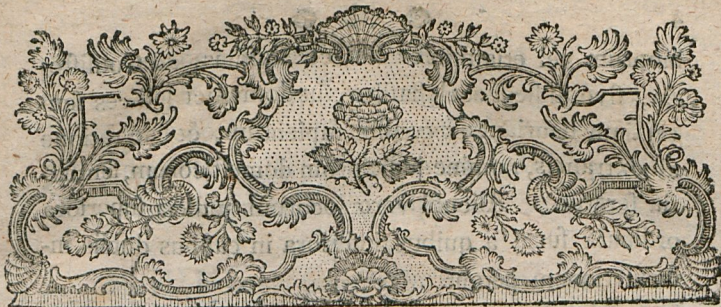
ACTIVE ET PASSIVE IN CASU

D. H. I. A. P. M. D. C. C. L. X. I. I.

AROLD THORPECKEN

DE ALIENIS JURIBUS LICENTIAI

DISSERTATIO
DE EO QVOD JUSTUM EST CIRCA REMO-
TIONEM RATIONUM DECIDENDI AB ACTIS
IN CASU TRANSMISSIONIS
ACTORUM.

§. I.

In Judiciis ad disceptationem causarum controver-
sarum earumque decisionem a summis Imperan-
tibus adornatis non semper sententiæ five inter-
locutoriæ, five decisivæ, ab ipsis personis iudicium
illud constituentibus feruntur, sed sæpissime Acta judicialia
a iudicibus domesticis transmittuntur ad Collegia Juris
Consultorum, ut Facultates Juridicas, vel Collegia Sca-

binorum vel etiam in causis ecclesiasticis, ad Consistoria, sive judicia ecclesiastica, ut domestici iudices sententiam hauriant ex consilio sapientum, & hac ratione ab extraneis, nomine iudiciorum domesticorum, sententia feratur. Alicubi vero locorum judicia superiora ordinata sunt, a quibus inferiora in casibus dubiis informationem petant.

§. 2.

Plerumque quidem transmissio illa Actorum pendet ab arbitrio partium, quarum causa in iudicio ventilatur, si forsitan causa quaedam recusationis iudicii domestici transmissionem suadeat, non tamen necessitatis habetur, causam quandam recusationis afferre, sed transmissio illa est potius meri arbitrii.

§. 3.

Judices etiam alicubi locorum pro lubitu Acta transmittunt ad extraneos vel commoditatis gratia, ut molestia vacent, quam elaboratio sententiae ejusque rationum decidendi requirit, vel etiam ut iudices domestici odium partis succumbentis evitent, qui in decidendo rarissime sententiam ad palatum utriusque ligantis accommodare valent.

§. 4.

In plurimis tamen Ordinationibus iudiciorum
pro-

☉ ☽ ☾

5

provincialibus transmissio illa Actorum, si non a partibus efflagitatur, in illis solummodo casibus licita habetur, si forsan casus dubius, aut dissensus in collegio illo iudicii domestico adfit, & paritas votorum, ut pro pluralitate votorum decisio fieri nequeat.

§. 5.

Alicubi locorum transmissio Actorum remedii impugnativi vicem sustinet, ut in Pomerania Suecica, ubi in causis Consistorialibus remedii revisionis loco transmissio Actorum ad Collegium Juris Consultorum five Consistorium Augustanæ Confessioni addictum ordinata est.

§. 6.

Ante omnia itaque ordinationes provinciales iudiciorum sunt attendendæ in casibus illis obvientibus, in quibus de transmissione Actorum ad extraneos quaestio occurrat.

§. 7.

Transmissio illa tam in civilibus causis obtinet, quam in criminalibus, & quod in civilibus voluntatis est, in criminalibus necessitatis habetur. Quamvis etiam Constitutio Criminalis Carolina in casibus solummodo dubiis transmissionem suadere potius quam jubere videatur, illam tamen secundum præxin plerorumque

rumque judiciorum in casibus etiam non dubiis adhiberi videmus, tum præsertim cum aliquid præjudicii intuitu rei, seu inquisiti subfit, si causa versetur vel circa inquisitionem specialem, vel circa capturam, vel circa remedium eruendæ veritatis, præsertim vero torturam, vel circa ipsam poenam dictandam, quod alicubi locorum aut moribus introductum, aut in ipsis legibus provincialibus statutum reperimus, ut itaque hodie potius in dictis casibus criminalibus etiam non dubiis transmissio Actorum ad extraneos necessitatis habeatur.

§. 8.

Transmissio illa etiam in quacunq[ue] judicii parte fieri potest, sive sub initio processus, sive in fine ejusdem, ut vel interlocutorie pronunciet, vel definitive judex extraneus, sive Collegium illud Jurisconsultorum, ad quod Acta transmittuntur.

§. 9.

In casibus ubi ad judicia superiora ab inferioribus sive ad informationem, seu confirmationem sententiæ conceptæ petendam, sive in casu, ubi sententia ab altera parte per legitima juris remedia fuerit impugnata, acta,

❁ ❁ ❁

7

acta transmittuntur rationes decidendi decretis & sententiis iudicii inferioris regulariter jungi debent.

§. 10.

Quodsi vero acta ad extraneum mittuntur, quaestio aliquando occurrit, utrum rationes decidendi decreti sive sententiae, a qua impugnativum fuit adhibitum, simul cum actis transmittantur, nec ne? Quod quidem in causis civilibus rectius negandum esse iudicaverimus, cum argumenta sat praegnantia suadeant, ut rationes decidendi ab Actis separentur.

§. 11.

Experientia edocemur, quod aliquando iudex ille extraneus referens nimis fidat rationibus prioribus, & negligendo necessariam actorum judicialium perlustrationem ac evolutionem, non nisi rationes priores inspiciat iisdemque mutatis mutandis inhæreat, & sic de statu causae ex ipsis actis haud instructus, cum momenta exstantiora utriusque partis, ut fas est, haud perpenderit, priorem sententiam coeco impetu vel confirmet vel reformet, de iustitia ejusdem haud rite convictus.

Si

Si rationes sententiis non jungantur certiores esse possumus, iudicem extraneum integra acta penitus percursum, & evoluturum ac prius rite ponderaturum momenta ab utraque parte prolata, antequam sententiam decernat, eidemque postea rationes accommodet.

§. 12.

Non tamen negandum, sat prægnantes etiam rationes pro contraria sententia militare, secundum quam rationes decidendi sententiis Actorum in actu transmissionis jungantur. Iudex enim tunc faciliori negotio de statu causæ, & de justitia, ex iisdem informari potest, si ille postea libellum Apellationis, restitutionis, leutationis, seu alterius impugnavi, & posteriores positiones perlegerit; nec tamen iudex religione ductus perustrationem actorum priorum negliget, in partibus præsertim ad decisionem causæ spectantibus, quæ quidem pro varietate processus ex circumstantiis optime dijudicabit.

§. 13.

Praxis itaque in causis civilibus variat, & Acta ad iudices extraneos transmissa docent pro more in iudicii Germaniæ recepto, ut mox rationes decidendi sententiæ prioris impugnatæ Actis jungantur, mox vero

vero Acta cum sententia priori sine rationibus decidendi transmittantur.

§. 14.

In criminalibus etiam ex priori allata ratione plerumque rectius rationes decidendi ab actis in casu transmissionis ad extraneos remouentur, si casum excipias, cum tortura dictata, cuius gradus in ipsa sententia omisus in rationibus decidendi, ut plerumque fieri solet, continetur, ad quas in sententia illa provocari solet. Formula enim quæ sententiæ ejusmodi inferi solet: **Daß Inquisit mit der peinlichen scharfen Frage nach Anleitung der Entscheidungs-Gründe zum Geständniß zu bringen,** territionem tam verbalem, quam realem, & omnes gradus ipsius torturæ comprehendit.

§. 15.

Quodsi itaque Acta tunc transmittantur ad extraneos simul cum sententia, in qua tortura in genere dictata, remotis rationibus illis decidendi, quæ modum ac gradum torturæ continent, judex extraneus referens, dubius est, & anxius plerumque hæret, quinam gradus in rationibus illis ab actis separatis contineatur, cum tor-

B

turam

turam quidem in casu illo dictandam juris esse duxerit, sed ratione gradus ejusdem incertus sit, quippe qui pro arbitrio ex circumstantiis determinatur; iudex enim prudentissimus, imo & consultissimus tunc fallere potest, sententiam ipso jure nullam dictando, cum forsitan atrociorum gradum, quam in priori sententia seu rationibus continetur, dictaverit. In casu illo enim judicare debet, utrum mitior quam fas est, an atrocior sit gradus a priori iudice dictatus, an justus, & ipso facto ac iudiciis rite accommodatus. Sed qua ratione hoc dijudicabit, si nescit, quinam modus seu gradus torturæ fuerit dictatus?

§. 16.

Inquisitus in genere contra torturam dictatam defensionem suam instruxit, nec enim ipsi nec ipse defensori gradus ille innotuit. In termino enim publicationis sententiæ iisdem non communicatur passus ille rationum decidendi, qui gradum torturæ concernit, quippe qui studiosissime celari solet.

§. 17.

Judex itaque ignarus quem gradum torturæ sententia prior gravatoria definiit, cum gradum, quem leges

leges haud determinare poterunt, arbitrari debet, in dubio mitiorem saepe ac par est decernit, ne forsitan sententiam inultitate laborantem pronunciet, quod quidem facturus esset, si gradum duriozem, quam qui in rationibus decidendi prioribus continetur, decerneret.

§. 18.

Inquisitus enim ex sententia mitiori jus quaesitum obtinuit, quod ipsi per sententiam duriozem tolli nequit, & tritissimi juris est, quod sententia, quatenus favorem inquisiti seu rei accusati continet, statim post publicationem in vim rei judicatae abeat.

§. 19.

Hinc mitius saepe quam par est sententia confirmatoria a solertissimo ac perspicacissimo iudice, ex culpa iudicis prioris, qui Acta transmissit, pronunciat, & delictum in perniciem reipublicae manebit impunitum.

§. 20.

Sententiam etiam priorem simpliciter confirmare nequit iudex ille extraneus, tortura in priori sententia dictata, omisso tamen gradu, qui in rationibus remotis continetur: Hoc enim si fieret coecutiret iudex confir-

B z

mando

mando, cum ipse nescit quid confirmavit, quod abso-
num foret. Id quod tamen haud ita pridem a facultate
juridica celebri animadvertimus, quæ sententiam qui-
dem confirmaverat, revera tamen mitiorem modum
torturæ in rationibus decidendi determinaverat, terri-
tionem verbalem loco realis substituendo.

§. 21.

Alias quidem juris est, quod, uti judici haud licet
in favorem inquisiti ratione mutilationis Actorum seu
additionis seu substitutionis scriptorum, quid suscipere,
ita nec in ipsius odium contra juris ac processus crimi-
nalis ordinem quid suscipere licuerit.

§. 22.

Sic dolus foret severiori animadversione dignus, si
iudex acta mutila & manca, seu incisco inquisito ejusve
defensore aucta ad extraneos mittat, documenta illa
aliave scripta, quæ in favorem ac defensionem inquisiti
tendant, ab Actis removendo, vel si scripta, quæ in
odium ejusdem vergunt, & inquisito non sunt commu-
nicata, substituat.

§. 23.

Quod vero de casu nostro prædicari nequit, quo
actis ad extraneos transmittendis rationes deducendi
pro

pro lubitu iudicis mox junguntur mox ab iisdem
separantur, siquidem nec proprie in odium nec in
favorem inquisiti id fieri, est asserendum, sed ut
iustitia per omnia promoveatur, quod leges quam
maxime inculcant, quæ quidem de speciali casu
transmissionis actorum nihil circa hocce caput dispo-
suerunt.

§. 24.

Quodsi itaque in genere concedamus ex argumen-
tis adductis rectius in causis criminalibus rationes deci-
dendi in casu transmissionis actorum ad extraneos ab
actis removeri, in casu illo speciali tamen, quo tortu-
ra dictata, cujus gradus in ipsa sententia omissus in ra-
tionibus decidendi continetur, minus recte rationes
decidendi ab Actis removentur; & ad mini-
mum passus ille gradum torturæ concernens Actis erit
jungendus, ut iudex extraneus tum melius circa gra-
dum dictatum arbitrari possit, iusto mitior ille sit, an
severior, & ne periclitetur iudex nullitatem committe-
re in pronunciando, si forsan gradum severiorem,
quam in rationibus decidendi prioribus continetur, di-
ctaverit, & porro, ne ex studio nullitatem evitandi,
iusto mitiorem forsan gradum statuerit, indeque ansam
præbeat

præbeat ut delictum maneat impunitum, & iudicium
fiat elusorium.

§. 25.

Nec est etiam ut de jure inde queratur inquisitus,
si rationes decidendi prioris sententiæ qua tortura dicta-
ta, siue passus ille gradum ejusdem concernens in ter-
mino irrotulationis Actis jungatur, cum
illæ ad justitiam promovendum
tendant.

TANTUM.

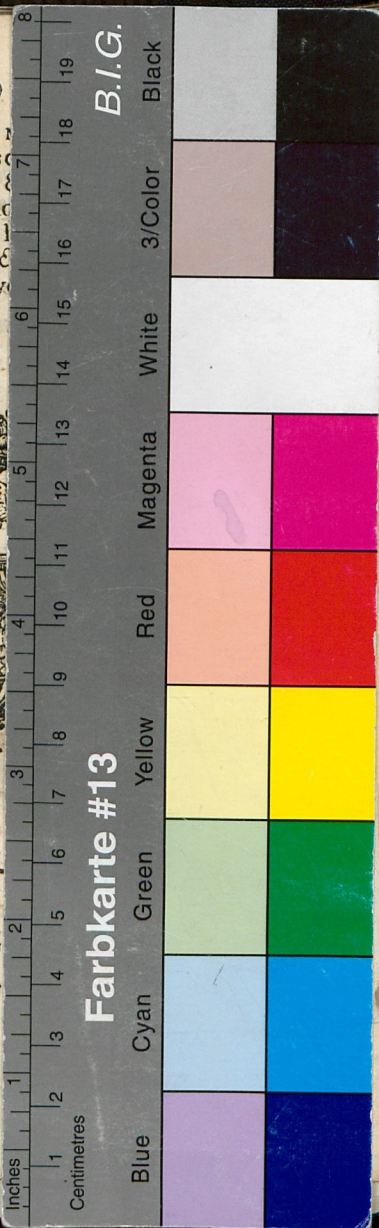

ULB Halle
005 372 011

3

Bra. 21. num. 17.

DISSERTATIO JURIDICA
DE

1763, 1

P 484. **EO QVOD JUSTUM EST
CIRCA REMOTIONEM
RATIONUM DECIDENDI AB
ACTIS IN CASU TRANS-
MISSIONIS ACTORUM**

3

QVAM
JUSSU ATQVE AUCTORITATE
ILLUSTRIS JURISCONSULTORUM ORDINIS
IN ACADEMIA GRYPHICA
BRABEUTA ATQVE PROMOTORE
VIRO GENEROSISSIMO ATQVE CONSULTISSIMO
SIEGFRIED CÆSO AB ÆMINGA
J. U. D. ET PROF. REG. CONSISTORII DIRECTORE GRAVISSIMO,
FAC. JUR. SENIORE ET P. T. DECANO SPECTATISSIMO

PRO
JURIS UTRIVSQUE LICENTIATI JURIBUS
ATQVE PRIVILEGIIS RITE CAPESSENDIS
D. III AUGUST. M D C C L X I I I .
ERUDITORUM CENSURÆ SUBMITTIT
ARNOLD THORSPECKEN
BREMENSIS.

GRYPHISWALDIÆ LITTERIS RÖSENIANIS.

1763